

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 28. De Ruperto Abbate & ejus Scriptis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

§. XXVIII.

Sæcul. XII.

A.C. 1134.

De Ruperto Abbate & ejus Scriptis.

Sub idem tempus ad immortalitatem translatus est Rupertus Abbas, quem Scripta sua celeberrimum effecerunt. Is inprimis Monachus fuit Cænobii S. Laurentii, e regione Coloniæ Agrippinæ, ubi Berengarium hujus Monasterii Abbatem & Heribrandum ejus Successorem Magistros nactus est. Ceterum totum vitæ suæ tempus legendis & scribendis libris impendit, primusque ejus partus fuit liber de Divinis Officiis, anno millesimo centesimo undecimo editus. Commentarios deinde in S. Scripturam concinnavit, secutus Ideam, quam conceperat, ut omnia, quæ Sacra Scriptura complectitur, ad opera trium Personarum Sanctæ Trinitatis referret. Opus Patris est Creatio, illo temporis spatio a Rerum principio usque ad lapsum primi hominis. Opus filii est Redemptio, a lapsu primi hominis usque ad passionem Jesu Christi, circa quam Sacrorum Librorum Pars maxima versatur. Opus Spiritus Sancti est Renovatio Creaturæ a tempore Resurrectionis Jesu Christi usque ad finem mundi. Amplissimum Librum Rupertus anno millesimo centesimo decimo septimo inscripsit Cunoni Abbati Sigebergensi, & postea Episcopo Ratis-

Sæcul. XII. Ratisbonensi, Defensori suo, a quo Fri-
 A.C. 1134. derico Archiepiscopo Colonienſi com-
 mendatus deinde Abbas Tuitienſis et
 adverſo hujus urbis creatus eſt.

Non nulli querebantur, quod Ruper-
 tus aliiſque illius ætatis viri docti multos
 libros ſcribendi pruritu inſatiabili labo-
 rarent, dicebantque, ut ipſe Rupertus
 refert, *ſufficiunt nobis Scripta Sanctorum.*
Nec omnia illa legere vacat, quæ Scripſit
ediderunt, multo minus vero illa, quæ Do-
ctores iſti ignoti, & auctoritate deſtituti,
ex ſuo ingenio exprompta ſcriptitant. Ru-

lib. II. in Rupertus illud inprimis objicitur, quod di-
 Exod. c. 16. xerit; Subſtantiam panis & vini in Eu-
 chariſtia non mutari, ſicut Subſtantia
 Verbi in Incarnatione non fuiſſet mutata.
 Sed ſe ipſum explicat Rupertus, cum di-
 cit, Subſtantiam panis & vini non muta-
 ri quoad ſpecies ſenſibiles, & alibi diſer-

Ep. ad Cun. te ait: *Credamus affirmanti Salvatori,*
 ante Evan. *quod non videmus, videlicet quod panis &*
 Jo. *vinum in veram Subſtantiam corporis &*
ſanguinis ejus tranſierint. Id ipſum præ-

vid. Gerber. terea in pluribus aliis operibus ſuis ex-
 Apol. pro planat. (*) Ceterum Rupertus Abbas
 Rob. mo-

(*) De Ruperto Tuitienſi in Natali Alexan-
 dro hæc leguntur: *Rupertum Abbatem in gra-
 viſſimum errorem circa Eucharistiæ Sacramen-
 tum impegiſſe Cardinalis Bellarminus Libro de
 Scripto*

mortalitatem exiit die quarta Martii an- Sæcul. XII.
 no millesimo centesimo trigesimo quin- A.C. 1135.
 to, a quibusdam Sanctorum numero in- Boll. 4.
 fertus. Nomen *Rupertus* secundum dia- Mart. to. 6.
 lectum Germanorum idem est ac apud p. 295.
 nos *Robertus*.

§. XXIX.

S. Bernardus in Aquitania.

Sancto Bernardo ex Italia reverso haud c. 6. n. 34.
 diu

Scriptoribus Ecclesiasticis, & alii Auctorem eminentissimum secuti, asserunt, quod nimirum unionem hypostaticam panis & vini Eucharistici cum Verbo admiserit & propugnauerit. Et quidem ut hæc sibi tribueretur opinio ansam dedit Rupertus durioribus & subobscuris quibusdam locis. Libro enim secundo de Divinis Officiis, c. 2. Similiter, inquit, unum Verbum & olim carnem de Maria Virgine sumpsit, & nunc de Altari Salutarem hostiam accipit.

Quamvis vero Rupertus eundem errorem in pluribus locis tradere videatur, eum tamen cum Fleurio excusat & defendit ex illis præsertim Rupertus verbis cap. 7. lib. 4. in Joannem: *Ubi Species utæque, panis & vini, inquit, de terra sumuntur, sed accedit Substantiarum ac Specierum Creator Deus: non superficiei tenus inducit, sed efficaciter hæc in Carnem & Sanguinem ejus convertit, permanente licet specie exteriori.* In fine addit Natalis: *Legatur uberrima & doctissima Domini Gabrielis Gerberoni Ascetæ Benedictini Apologia pro Ruperto. Quam etiam Fleurius citat.*